

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDACTED] P [REDACTED] sudkyňi Krajského súdu v B [REDACTED] zastúpenej JUDr. M [REDACTED] M [REDACTED] advokátkou, Advokátska kancelária, [REDACTED] B [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 18. marca 2005, takto

rozhodol:

JUDr. T [REDACTED] P [REDACTED], sudkyňa Krajského súdu v B [REDACTED] nar. [REDACTED] v K [REDACTED], bytom [REDACTED] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

oslobodzuj e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31.10.2003, ktorého sa mala dopustiť tak, že

1. v konkurznej veci úpadcu [REDACTED] [REDACTED] a.s., T [REDACTED] [REDACTED], IČO: [REDACTED] vedenej na Krajskom súde v B [REDACTED] pod č. k. 7 K 75/02 uznesením zo dňa 11.12.2002 č. k. 7 K 75/02, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu ustanovila do konkurzného konania bez žiadosti o pridelenie osobitných správcov konkurznej podstaty:
JUDr. M [REDACTED] V [REDACTED] B [REDACTED] pre odbor správy majetku a prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu

Ing. J. G. P. pre odbor inventarizácie a oceňovania majetku
 JUDr. I. N. B. pre odbor speňažovania majetku a vymáhania pohľadávok,
 pričom z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že súd ustanovil osobitných správcov konkurznej podstaty po zvážení návrhov veriteľov a.s., T. a.s. L. M. a a.s. B. a na základe návrhu a.s. B. ako najväčšieho veriteľa,

2. v konkurznej veci úpadcu – a.s., B. IČO: vedenej na Krajskom súde v B. pod č. k. 7 K 25/01 uznesením zo dňa 14.4.2003 č. k. 7 K 25/01, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu ustanovila do konkurzného konania bez žiadosti o pridelenie správcov osobitných správcov konkurznej podstaty:
 Ing. R. S. B. pre prevádzkovanie podniku, speňažovanie konkurznej podstaty
 Mgr. K. K. advokáta, B. pre prípravu prieskumného pojednávania, vymáhania pohľadávok, riešenia prípadných odporovateľných právnych úkonov úpadcu,

pričom osobitní správcovia konkurznej podstaty boli súdom ustanovení do konkurzných konaní v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. z 11.10.2001 a teda sudkyňa zavinene porušila a nespĺnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania,

p r e t o ž e

tieto skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch o náhrade trov konania rozhodne disciplinárny senát samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 4.6.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Krajského súdu v B[REDAKOVANÉ] JUDr. T[REDAKOVANÉ] P[REDAKOVANÉ] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť skutkami uvedenými vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa, osobitní správcovia konkurzných podstát boli súdom ustanovení v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B[REDAKOVANÉ] z 11.10.2001. Sudkyňa teda zavinene porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania. Za to jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudkyňa JUDr. T[REDAKOVANÉ] P[REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že vo všetkých jej pridelených veciach konala v zmysle ustanovení platných zákonov, v uvedených prípadoch postupovala v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len „ZKV“) s dôrazom na dohliadacu činnosť súdu a opatrenia, ktoré uskutočnila boli v súlade s § 1 ods. 1 ZKV, v snahe zabezpečiť účel a cieľ citovaného zákona. K spôsobu ustanovovania správcov konkurzných podstát uviedla, že podľa § 8 ods. 1 ZKV správca podstaty sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie. Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že v danom prípade neporušila žiadne ustanovenie ZKV, nakoľko zákon spôsob výberu – poradie správcu neupravuje. Spôsob výberu osobitného správcu konkurznej podstaty určuje § 9 ods. 1 ZKV v súvislosti s ustanovením § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z. Osobitného správcu alebo jeho zástupcu sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b/ podľa poradia ich zápisu do zoznamu a s prihliadnutím na ich odbornosť. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnávacieho súdu. Citácia predmetného ustanovenia poukazuje na možnosť výberu z osôb zapísaných do

zoznamu správcov konkurznej podstaty vedenom na Krajskom súde v B[redacted]. Predmetné ustanovenie § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky umožňuje výber osobitného správcu s prihliadnutím na jeho odbornosť. Ohľadom aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 až 4 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. v platnom znení neexistuje jednotná metodika, o čom svedčí aj odlišná prax na konkurzných súdoch. Ustálil sa právny názor, že osobitní správcovia v konaniach boli ustanovení do funkcie najmä s prihliadnutím na ich odbornosť, alebo na návrh najväčších veriteľov, pričom schôdza veriteľov má dispozičné právo v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania vymeniť správcu, ako aj osobitného správcu. Ďalej tiež uviedla, že podľa ustanovenia § 71 písm. c/ ZKV ministerstvo spravodlivosti má vydať všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom určí podrobnosti o zoznamoch správcov, o predbežných správcoch, osobitných správcoch. Metodický predpis doteraz vydaný nebol, preto sudcovia zjednocovali aplikačnú prax a výsledkom je postup, ktorý zvolila aj v prípadoch, ktoré sú predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Dôsledkom nejasného textu vykonávacieho predpisu, konkrétne § 11 ods. 1, 2, 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. sa vytvorila nejednotná prax na súdoch vybavujúcich konkurznú agendu. V tejto súvislosti poukázala aj na podanie poslancov Národnej rady SR na Ústavný súd SR zo dňa 6.11.2001 o vyslovenie protiústavnosti niektorých ustanovení tejto vyhlášky. V tejto časti predmetná vyhláška (podzákonná norma) prekračuje rámec zákona, je aj proti jeho duchu a zneniu novely zákona (§ 8 až 11 ZKV), ktorý je orientovaný ako výrazne proveriteľský zákon. Vyhláška MS SR č. 493/1991 Zb. je v tejto časti vydaná nad rámec zmocňujúceho ustanovenia § 71 ZKV. Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B[redacted] zo dňa 11.10.2001, Spr. 3877/2000 neupravuje konkrétne postup pri ustanovovaní osobitných správcov v nadväznosti na ustanovenie § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z., ktorý dáva sudcovi možnosť výberu osobitných správcov s prihliadnutím na ich odbornosť (nie špecializáciu). Pri ustanovovaní osobitných správcov prihliadala sudkyňa tak na návrh najväčších veriteľov v konaní, ako aj na ich odbornosť, skúsenosti dosiahnuté pri aplikácii konkurzného zákona, ako aj na rozsah správy majetku úpadcu.

V ďalšom sudkyňa poukázala na to, že osobitných správcov ustanovila rozhodnutím – uznesením súdu. V prípade, že by veritelia nesúhlasili s takýmto postupom, mali právo požiadať súd o zvolanie schôdze veriteľov a využiť zákonné ustanovenia výmeny osoby správcu, osobitného správcu. Ustanovenie osobitných správcov do vyššie uvedených konkurzných konaní je podľa názoru sudkyne výsledok rozhodovacej činnosti súdu. Skutočnosť, že sa minister nestotožnil s právnym názorom súdu o spôsobe ustanovenia osobitného správcu, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti, arbitrárnosti, názoru alebo svojvôli súdu (sudcu) a nezakladá ani oprávnenie ministra nahradiť právny názor súdu vlastným názorom. V prípade [redacted] boli osobitní správcovia

